

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۰۳

نویسنده: دیوید اس دی اماتو

مترجم: سید حسام مل

مذهب جدید تعجیل هوش مصنوعی

منبع و تاریخ نشر: کونترپانچ ۲۰۲۶/۰۵/۲۹

در اوایل این ماه، محققان پوهنتون کالیفرنیا، سن دیگو، مطالعه‌ای را منتشر کردند که «اولین شواهد عملی مبنی بر اینکه یک سیستم هوش مصنوعی مدرن می‌تواند از امتحان تورینگ عبور کند» را ارائه می‌دهد. این امتحان که به نام آلن تورینگ، ریاضیدان انگلیسی و رمزگشای جنگ جهانی دوم، نامگذاری شده است، برای تعیین اینکه آیا یک کامپیوتر می‌تواند هوش انسانی را به گونه‌ای نشان دهد که از آگاهی انسان قابل تشخیص نباشد، طراحی شده است. شاید جالب باشد که این پیشرفت آشکار چقدر کم در بحث عمومی گسترده تر، موج ایجاد کرده است.

بسیاری، از جمله جنسن هوانگ، مدیرعامل انویدیا، معتقدند که ما قبلاً به هوش عمومی مصنوعی (AGI) دست یافته‌ایم، اگرچه هنوز اختلاف نظر گسترده‌ای در مورد معنای دقیق آن وجود دارد. به همین ترتیب، در مورد اینکه آیا امتحان تورینگ امتحان مناسبی برای تعیین اینکه آیا ما AGI داریم یا خیر، وجود دارد، اختلاف نظر وجود دارد. بعید است که چیزی مانند تسلط هوش مصنوعی فوق هوشمند بر جهان را به عنوان یک جهش آشکار و ناگهانی درک کنیم. ما در حال عبور از نقاط عطف مدت‌ها مورد انتظار بدون فرصت واقعی برای فعالیت روی پیامدها هستیم. در چنین زمینه‌ای از قدرت به سرعت در حال رشد و سردرگمی پیرامون آن، زیر سوال بردن برخی از فرضیات آسان اهمیت پیدا می‌کند. توسعه هوش مصنوعی نما یا نگر یا برآمده از پیشرفت تکنولوژیکی خنثی یا «نیروهای بازار» نیست. این یک پروژه عمیقاً اجباری و سیاسی است که توسط یک انحصار چند جانبه سرمایه داری دولتی تباری گر هدایت می‌شود و توسط ایدئولوژی پشتیبانی می‌شود که آشکارا زندگی انسان را بی‌ارزش می‌کند. یکی از طرفداران فزاینده و مشهور این مجموعه ایدئولوژیک، فیلسوف انگلیسی، نیک لند، است که به دلیل جذابیتی که ایده‌هایش ایجاد کرده است، «یک میم زنده و یک پیشگوی» نامیده می‌شود.

نیک لند که در میان مجموعه فناوری سیلیکون ولی «وادی» به عنوان یک قدیس حامی شناخته می‌شود، به خاطر رواج مجموعه‌ای از ایده‌های مرتبط با تعجیل شناخته می‌شود. اگرچه اکنون ده‌ها نوع از آن جوانه زده است، هسته اصلی رویکرد تعجیل لند این ایده است که هوش مصنوعی فوق هوشمند ذاتی پویایی سرمایه‌داری تکنولوژیکی است و در نهایت نمی‌توان جلوی آن را گرفت. او استدلال می‌کند که هوش مصنوعی نمایانگر آگاهی سرمایه‌داری از خود است و او چیزی را ارائه می‌دهد که مسلماً واضح‌ترین و شناخته‌شده‌ترین فرمول‌بندی بخش عمده‌ای از بدبینی لحظه حال است: «هیچ چیز انسانی از آینده نزدیک بیرون نمی‌آید.» به نظر می‌رسد برخی از ثروتمندترین انسان‌هایی که تا به حال زیسته‌اند، با این اشتیاق هزاره گرایانه برای کمک به پیشبرد بشریت به سوی آینده‌ای بدون انسان، کنار آمده‌اند.

نسخه لند از تعجیل، سرمایه‌داری را نه تنها به عنوان یک سیستم سیاسی-اقتصادی، بلکه به عنوان فرآیندی می‌بیند که به طور کامل خود را تشدید و کامل می‌کند. روشن بینی سیستم، نه ارزش‌های انسان‌ها، محرک تغییر و پیشرفت هستند. جوامع و سیستم‌های ارزشی ما، در این دیدگاه از جهان، منسوخ و بی‌ربط هستند. این گفتگوها به طور فزاینده‌ای مورد توجه قرار گرفته‌اند و از قلمرو گمنامی اینترنت به صفحات مثلاً نیویورکر راه یافته‌اند.

به ما گفته می‌شود که هیچ انسانی از این گذار جان سالم به در نخواهد برد، اما با این وجود باید روند در حال وقوع را تسریع کنیم. به ما گفته می‌شود که هوش مصنوعی به دولت پلیسی در جاسوسی از ما و نقض حقوق ما کمک

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

خواهد کرد، اما ما باید اقتصاد ایالات متحده (و در واقع جهانی) را به آن وابسته کنیم. به ما اطمینان داده می شود که ربات‌ها میلیون‌ها یا میلیارد‌ها کارگر انسانی را جایگزین خواهند کرد، اما ما باید این را به زبان مذهبی و آخرالزمانی اعلام و جشن بگیریم. این تناقضات در مرکز بحث‌های فعلی در مورد هوش مصنوعی قرار دارند و به توضیح این موضوع کمک می‌کنند که چرا واکنش‌ها به کوچکترین اشاره‌ای به هوش مصنوعی با خشم و انزجار بیشتری همراه می‌شود. امروزه، سهام شرکت‌های Mag 7، گروهی از بزرگترین و قدرتمندترین شرکت‌های تکنالوژیک، ۳۵ فیصد از ارزش P 500&S را تشکیل می‌دهند. در سال ۲۰۲۰، این شرکت‌ها بازده سالانه‌ای (۶۵.۸ فیصد) داشتند که بیش از چهار برابر P 500&S (۱۶.۳) بود. اکنون ارزش هر یک از این شرکت‌ها بیش از یک تریلیون دلار است.

بخش تکنالوژیک امروز، اصول چیزی شبیه به رقابت واقعی بازار آزاد را نشان نمی‌دهد؛ شرکت‌های بزرگ تکنالوژیک که به شدت توسط مردم کمک مالی می‌گیرند و عمیقاً به دولت فدرال وابسته هستند، یک انحصار چندجانبه سرمایه‌ای هستند که از انواع کمک مالی‌ها و مزایای ویژه که برای شرکت‌ها و شهروندان عادی در دسترس نیست، سود هنگفتی برده‌اند. وقتی کمک‌های مالی و کمک مالی‌های مستقیم فدرال، پشتیبانی زیربناها و تولید هارد ویر را در نظر می‌گیریم، کمک‌های مالی و تخصیص‌های عمومی برای هوش مصنوعی به صدها میلیارد دلار رسیده است. گزارش موسسه بروکینگز که اوایل این ماه منتشر شد، برخی از روندهای نگران‌کننده پیرامون رابطه دولت با بخش تکنالوژیک و تکنالوژیک هوش مصنوعی را تجزیه و تحلیل می‌کند. اکثریت قریب به اتفاق تدارکات سیستم‌های هوش مصنوعی دولت فدرال در پنتاگون انجام می‌شود. گزارش بروکینگز، افزایش اخیر تعهدات فدرال به هوش مصنوعی را «سرسام‌آور» توصیف می‌کند و نشان می‌دهد که «ارزش بودجه‌های تعهد شده به ۷.۲ میلیارد دلار (افزایش ۹۶۶ فیصدی نسبت به سال ۲۰۲۴) و ارزش جوایز بالقوه به ۹۱.۸ میلیارد دلار (افزایش ۱۹۱۲ فیصدی) افزایش یافته است.

پنتاگون هزینه‌های خود در حوزه هوش مصنوعی را چنان سریع و قابل توجه افزایش داده است که امسال «تمام آژانس‌های دیگر عملاً به یک خطای گرد کردن تبدیل شده‌اند.» و می‌توانیم انتظار شتاب بیشتر این روندها را داشته باشیم. گزارش بروکینگز همچنین می‌گوید: «با توجه به اینکه پیش‌بینی می‌شود هزینه‌های هوش مصنوعی در سراسر جهان از ۱.۷۵ تریلیون دلار در سال ۲۰۲۵ به ۲.۵۲ تریلیون دلار در سال ۲۰۲۶ افزایش یابد (رشد ۴۴ فیصدی نسبت به سال گذشته)، انتظار داریم شاهد افزایش چشمگیر هزینه‌های کلی هوش مصنوعی توسط دولت فدرال نیز باشیم.» شرکت‌های تکنالوژیک به قراردادی کلیدی دفاعی تبدیل شده‌اند.

در مصاحبه‌ای با هنرمند و منتقد فرهنگی، جاشوا سیتارالا، در سال ۲۰۲۴، یوتیوبر محبوب گرگوری گووارا (معروف به جرگ) با لحنی نیمه شوخی گفت: «من هرگز تصدیق نمی‌کنم که یک ربات دارای آگاهی است و اگر آگاهی داشته باشد، تمام تلاشم را می‌کنم تا او را رنج دهم.» و افزود: «من کاملاً یک انسان برترین هستم.»

با وجود تمام ایدئولوژی‌های برترینانه‌ی مسمومی که امروزه در سیاست آمریکا وجود دارد، شاید همه ما باید کمی بیشتر از یک سیستم اجتماعی که از قرار دادن زندگی انسان بالاتر از قدرت دولت، سود شرکت‌های تکنالوژیک و شبه ادیان نوظهور به اصطلاح روشنگری تاریک امتناع می‌کند، نگران باشیم. به نظر می‌رسد که زیاده‌روی‌های غیرانسانی در اندازه، سرعت و «رشد» امروزه از خصوصیات بارز این راست‌نوا-ارتجاعی و لیبرالیسم شرکتی ارائه شده از سوی تیم مقابل است.